

ก ร ร ม ข อ ง

ก า ร ล บ หิ สู่ พ ร ะ พุ ท ธ เจ้ า

สรรพชีวิตต้องตาย เพราะความตายเป็นที่สุดของชีวิต
เมื่อตายแล้วสัตว์ทั้งหลายจักไปตามกรรม ไปเสวยผลแห่งบุญ
และบาปที่ตนได้กระทำไว้ ผู้มีกรรมเป็นบาปจะไปสู่นรก ส่วน
ผู้มีกรรมเป็นบุญจะไปสู่สุคติ เพราะฉะนั้น บุคคลพึงทำแต่
กรรมดีงาม อันจะนำไปสู่สุคติในสัมปรายภพ บุญทั้งหลายที่ได้
ทำสั่งสมไว้ ย่อมเป็นที่พึงของสัตว์ทั้งหลายในโลก

กรรมของการลบหลู่พระพุทธเจ้า

๔๒๑

มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่ประเสริฐที่สุด สามารถสร้างสรรค์
สิ่งที่ดีๆ ให้แก่โลกได้มาก แต่ในขณะเดียวกันก็สามารถทำลาย
ล้างโลกได้ ตลอดระยะเวลาอันยาวนาน มนุษย์ได้ทำการ
ทะเลาะวิวาทเบียดเบียนกัน ทำสงครามทั้งรบใหญ่ รบย่อย
แม้ปัจจุบันการรบพุ่งกันจะเบาบางลง แต่สงครามเศรษฐกิจ
กลับหนักหน่วงขึ้น รบกันข้ามทวีป เป็นสงครามในระดับโลก
โดยลึบสงครามในระดับภพสาม ซึ่งมีความสำคัญมากกว่า คือ
สงครามชิงภพ ที่ทุกๆ คนจะต้องเผชิญในวาระสุดท้ายของชีวิต
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงค้นพบว่า ถ้าก่อนละโลกจิตผ่องใส
ไม่เศร้าหมอง สุกตึกก็เป็นทีไป ถ้าจิตเศร้าหมองไม่ผ่องใส ทุกตึก
ก็เป็นทีไป เราควรจะให้ความสำคัญกับเรื่องสงครามของชีวิต
ให้มาก

มีวาระแห่งพุทธสุภาษิตที่มาใน อัยยิกาสูตร ว่า

“สรรพชีวิตต้องตาย เพราะความตายเป็นที่สุดของ
ชีวิต เมื่อตายแล้วสัตว์ทั้งหลายจักไปตามกรรม ไปเสวยผล
แห่งบุญ และบาปที่ตนได้กระทำไว้ ผู้มีกรรมเป็นบาปจะไป
สู่นรก ส่วนผู้มีกรรมเป็นบุญจะไปสู่สุคติ

เพราะฉะนั้น บุคคลพึงทำแต่กรรมดีงาม อันจะนำไป
สู่สุคติในสัมปรายภพ บุญทั้งหลายที่ได้ทำสั่งสมไว้ ย่อมเป็น
ที่พึงของสัตว์ทั้งหลายในปรโลก”

กรรมของการลบล้างพระพุทธเจ้า

๔๒๒

เรื่องของชีวิต เป็นเรื่องที่เราต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก เพราะเกี่ยวข้องกับตัวเราโดยตรง และยังเกี่ยวโยงไปถึงสรรพสัตว์ทั้งหลาย การกระทำของเราทุกอย่างจะมีผลต่อสิ่งแวดล้อม มีผลต่อบุคคลรอบข้าง มีผลต่อจิตใจของมวลมนุษย และการกระทำทุกอย่างของเรา ไม่ว่าจะทางความคิด คำพูด หรือการกระทำ ก็ไม่รอดพ้นจากกฎแห่งกรรมไปได้ ดังนั้นเราควรจะมาศึกษา และทำความเข้าใจให้ถ่องแท้ในเรื่องนี้ เพื่อที่ว่าเมื่อเรารู้แล้วเราจะได้ไม่พั้งพลาด

เรื่องของกรรมนี้เป็นเรื่องที่ลึกซึ้ง สลับซับซ้อน เพราะสิ่งที่เราได้เคยกระทำผ่านมาในอดีตนับภพนับชาติไม่ถ้วนนั้นมีมาก มีทั้งดีและชั่ว และที่ไม่ดีไม่ชั่ว ซึ่งล้วนแล้วแต่มีผลต่อตัวเราทุกสิ่งที่เรากระทำลงไปทั้งทางความคิด คำพูด และการกระทำ ก็จะมีวิบากกรรมที่ให้ผลได้ใน ๓ ขั้นตอน คือให้ผลในปัจจุบัน อย่างหนึ่ง ให้ผลในภพที่ไปเกิดอย่างหนึ่ง และให้ผลในภพชาติต่อๆ ไปอีกอย่างหนึ่ง นี้เรียกว่าวิบากแห่งกรรม การเสวยวิบากแห่งกรรมนั้น ขึ้นอยู่กับบุญและบาปที่ได้ทำเอาไว้ในสมัยที่เป็นมนุษย์ ถ้าทำดีก็ไปสู่สุคติ ทำชั่วก็ไปสู่ทุคติ ดังนั้น พระพุทธองค์จึงทรงสอนให้เราสั่งสมแต่กรรมที่ดีงาม จะได้มีสุคติเป็นที่ไป

ในชีวิตประจำวันของเราตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งเข้านอน

กรรมของการลบหลู่พระพุทธรเจ้า

๔๒๓

มีความจำเป็นจะต้องเกี่ยวข้องกับเรื่องการกระทำ หรือที่เรียกว่ากรรม ซึ่งจะมีบุญและบาปคอยชักใยอยู่เบื้องหลัง โดยจะมีการชิงช่วงและช่วงชิงระหว่างกุศลกรรมและอกุศลกรรมอยู่ตลอดเวลา ต่างฝ่ายต่างก็แย่งชิงกันทั้งในความคิด คำพูดและการกระทำในกายมนุษย์นี้ ที่เป็นเหมือนหุ่นเชิด สุดแล้วแต่ว่าบุญหรือบาปจะเข้ายึดครอง หรือเราจะยอมให้บุญหรือบาปเชิด ถ้าบุญเชิด ก็คิดดีพูดดี ทำดี มีวิบากผลที่ดี มีความสุขความสำเร็จเป็นเครื่องตอบแทน ถ้าบาปเชิด เมื่อคิดพูดทำในสิ่งที่ไม่ดี ก็จะมีวิบากกรรมคือความทุกข์ทรมานเกิดขึ้น

*คราวที่แล้วเราได้พูดกันถึงเรื่องนี้ ตอนที่บาปอกุศลเข้าสิงจิตของอเจลกะท่านหนึ่งที่ชื่อว่า อเจลกะปาฏิบุตร ทำให้เกิดความผยอง ได้ไปทำประลองฤทธิ์กับพระบรมศาสดา พระบรมศาสดาทรงรับคำท้าพร้อมทั้งทรงพยากรณ์ด้วยว่า อเจลกะปาฏิบุตรที่มาทำประลองอิทธิปาฏิหาริย์กับพระองค์นี้ จะไม่มีโอกาสแม้แต่จะได้เห็นพระองค์

สุนัขขี้ตະอู่ปฏิฐากผู้มากด้วยทิฐิ ก็ล่องหน้าไปบอกอเจลกะท่านนั้น และบอกมหาชนทั้งผู้หลักผู้ใหญ่ในเมืองนั้น

กรรมของการลบล้างพระพุทธรูปเจ้า

๔๒๔

ให้มาเป็นพยานรับรู้รับทราบในวาตะของพระบรมศาสดาที่ได้ตรัสออกไป ครั้นถึงกำหนดวันประลองฤทธิ์ พระบรมศาสดาก็เสด็จไปที่อารามของอเจลกะ แต่อเจลกะก็หลบออกไปทางด้านหลัง ไปอาศรมของเพื่อนอเจลกะ เพราะรู้ว่าตัวไม่มีฤทธิ์อะไรที่จะไปประลองกับพระพุทธรูปเจ้าผู้มีอำนาจมาก ซึ่งก็เป็นจริงดังที่พระบรมศาสดาได้พยากรณ์ล่วงหน้าเอาไว้ อเจลกะท่านนี้เกิดหวาดกลัวจนตัวสั่น ไม่กล้าออกมาพบพระบรมศาสดาและด้วยวิบากกรรมที่ไปลบหลู่ด้วยการทำประลองกับผู้มีความยิ่งใหญ่ ศีรษะจึงแตกเป็นเจ็ดเสี่ยง และไปบังเกิดในมหานรกทันที

แม้กระนั้นสุนัขขี้ตະก็ยังไม่กลัวบาป ยังพยายามที่จะลบล้างวาตะและลบหลู่คุณของพระบรมศาสดา พระบรมศาสดาจึงเรียกสุนัขขี้ตະมาตักเตือนแรงๆ เพื่อให้ได้คิดว่า ดูก่อนโมฆะบุรุษ เธออยู่กับเรา เธอยังมีความคิดลามกเช่นนี้ มีความเห็นผิดอย่างนี้อยู่หรือ แล้วเธอยังจะกล้าปฏิญาณตนว่าเป็นสมณศากยบุตรได้อย่างไร สุนัขขี้ตະเมื่อได้ฟังคำตักเตือนอย่างนั้นก็โกรธ นึกน้อยขอกน้อยใจที่อุตส่าห์ทุ่มเทในการอุปฐากรับใช้พระบรมศาสดาอย่างอุทิศชีวิต แต่มาในครั้งนี้ โดนตีเตือนอย่างแรง จึงโกรธเคือง คิดที่จะหนีไปให้ไกลจากพระพุทธรูปองค์

จากเดิมเป็นบุคคลที่เคยเลื่อมใส แล้วก็กลายเป็นพาล

กรรมของการลบหลู่พระพุทธเจ้า

๔๒๕

ขึ้นมา เพราะพญามารเขาเข้าไปบังคับ คอยจ้องจับผิดลบหลู่คุณท่านโดยเฉพาะมาทำกับพระบรมศาสดาผู้มีพระคุณอันยิ่งใหญ่ ถือว่าได้ทำกรรมหนัก พระพุทธองค์ทรงหวังจะอนุเคราะห์อุปนิสัย จึงตรัสเตือนว่า “เธออย่าหนีจากเราไปสู่มหานรกเลย เธออย่าได้หนีจากพระธรรมวินัยนี้ไปเลย” แม้กระนั้น สุนัขขี้ตະแทนที่จะกลับตัวกลับใจเสียใหม่ กลับตื้อดิ่งจะไปให้ได้

ในที่สุดเขาก็จากพระองค์ไป ไปเที่ยวนิทานพระพุทธเจ้าให้คนอื่นฟัง ครั้นละโลกก็ไปบังเกิดในมหานรกด้วยแรงกรรมที่กระทำผิดต่อพระบรมศาสดา ได้ลบหลู่คุณท่าน ไพนรกได้เผาไหม้เขาซึ่งได้กายของสัตว์นรก ไหม้จากข้างล่างขึ้นมาข้างบน จนลุกท่วมตัวสัตว์นรกนั้น นายนิรบาลก็เอาไปผูกติดกับหลักที่เป็นเสาเหล็กร้อน ทั้งมือและเท้าจะผูกมัดติดกับหลักร้อน เอาไฟเผา แม้ได้รับทุกข์ทรมานแค่ไหนก็ขยับเขยื้อนตัวไม่ได้ จนกระทั่งถูกไฟครอกตาย จะมีมชนิดหนึ่งพุดมา สัตว์นรกก็จะกลับฟื้นขึ้นมาใหม่ แล้วถูกไพนรกเผาไหม้อีก ทรมานอยู่อย่างนี้เป็นเวลายาวนานหลายๆ ล้านปี เมื่อหมดกรรมจากมหานรก ขุมใหญ่ ต้องมารับกรรมต่อที่ขุมบริวาร จากนั้นไปรับกรรมต่อในยมโลก และมาเป็นอสุรกาย เป็นเปรต เป็นสัตว์เดียรัจฉาน กว่าจะได้กลับมาเกิดเป็นมนุษย์นั้นยากแสนยากและนานแสนนาน

กรรมของการลบล้างพระพุทธเจ้า

๔๒๖

เพราะฉะนั้น เราอย่าได้ปลั่งพลาดไปทำบาปกรรมกันเลย เมื่อรู้แล้วเข้าใจแล้ว เราก็ต้องเลือกทำแต่กรรมดี เพราะบุคคล หว่านพืชเช่นไรย่อมได้ผลเช่นนั้น เนื่องจากสัตว์โลกต้องเป็นไปตามกรรม มีกรรมเป็นของตน มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์ กรรมจะเป็นตัวจำแนกสัตว์โลกให้เลวหรือประณีตต่างกัน เราทุกคน หลีกเลี้ยงหลีกหนีเกี่ยวกับเรื่องกฎแห่งกรรมนี้ไม่พ้น ฉะนั้นเรา ต้องเลือกเอาแต่สิ่งที่ดีๆ ติดตัวเราไปในภพเบื้องหน้า อันที่จริง แล้วชีวิตเราเลือกได้ ทุกอย่างขึ้นอยู่กับการกระทำของเรา ทุกอย่างแล้วแต่เรา ให้ดูท่านสุณักขัตตะเป็นอุทาหรณ์ แล้วอย่าไปทำอย่างนั้น

ผู้ที่ฉลาดในการดำเนินชีวิต ควรจะออกแบบวางแผนผัง ชีวิตของตัวให้มั่นคงปลอดภัย โดยเลือกทำแต่กุศลกรรมที่ดีๆ ซึ่งมีวิบากกรรมที่ดี เพราะว่ากรรมทุกอย่างที่เราสั่งสมไว้ไม่ว่า จะเล็กน้อยเพียงไร ย่อมมีผลเสมอไป ที่จะไม่ให้ผลนั้นเป็นไม่มี เราทุกคนมีวิบากกรรมติดตัวมาทั้งนั้น แต่ละวิบากกรรมจึงเหมือนกับระเบิดเวลาแห่งชีวิต ที่ติดตามตัวเรามาเหมือนเงาตามตัว มันจะระเบิดขึ้นมาตอนไหนก็ไม่รู้ ดังนั้นเราต้องเร่งสร้างกุศล ให้มากเข้าไว้ บุญที่เราได้กระทำตอนที่เป็นมนุษย์อย่างสุดกำลัง สุดชีวิต จะได้ติดตามไปส่งผลช่วยเราให้ได้ไปมีสุขอยู่ในสุคติ โลกสวรรค์

กรรมของการลบหลู่พระพุทธเจ้า

๔๒๓

สำหรับชีวิตที่ผ่านมา หากเราเคยผิดพลาดกันมา ก็อย่าไปตามนึกถึง บาปมันจะโตขึ้นแล้วบาปจะได้ช่อง ให้ลืมนั้นไปเสีย แล้วอย่าทำอีก ให้ตั้งใจสั่งสมบุญบารมีให้เต็มที่ และที่สำคัญที่สุด คือต้องหมั่นปฏิบัติธรรมให้พบพระรัตนตรัยในตัว จึงจะเป็นตัว ตัดสินว่า เราปิดประตูบาปภูมิได้แน่นอน มีสุคติเป็นที่ไป

